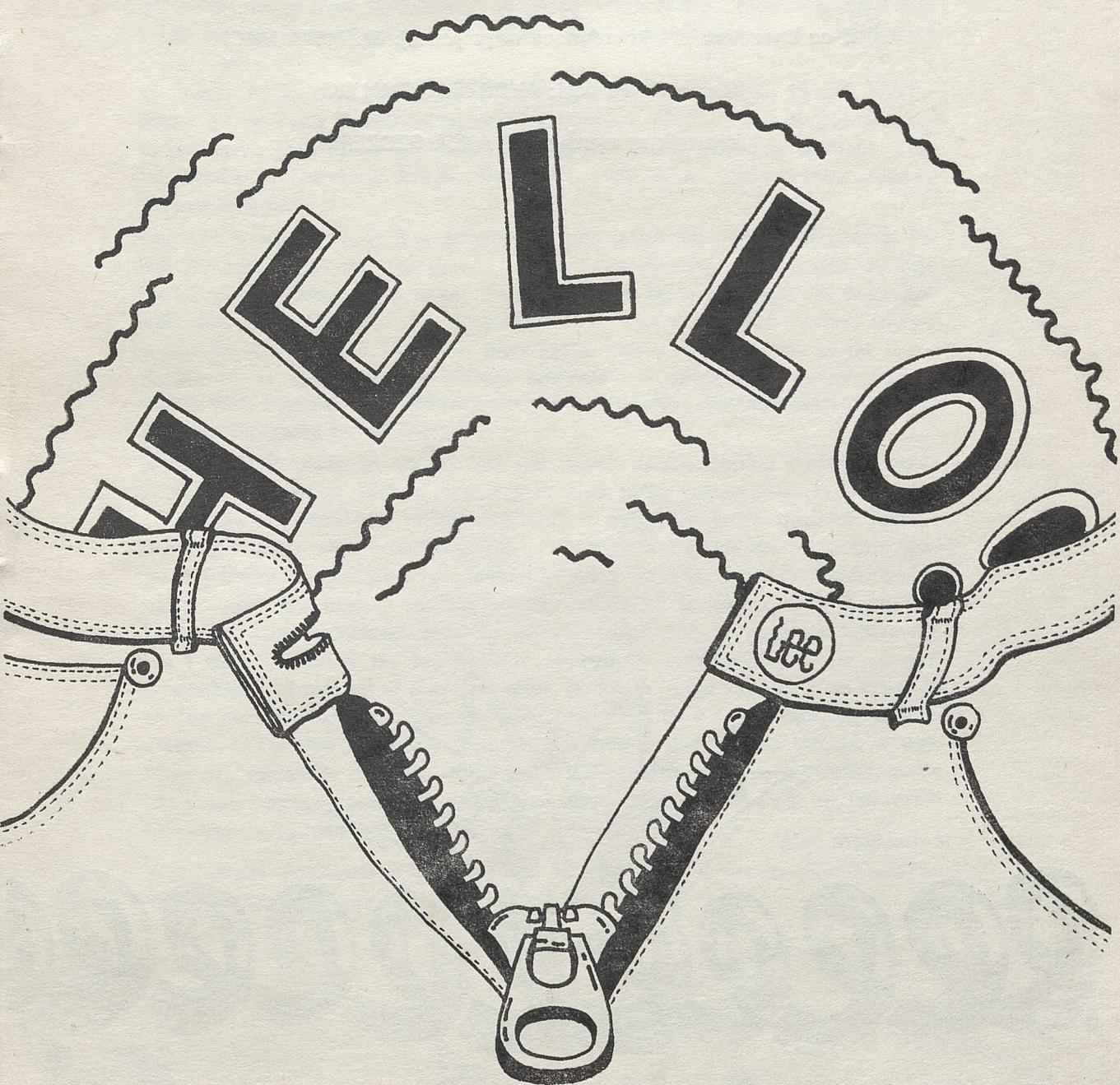

Alan Ayckbourn

Jak się kochają w niższych sferach

PANSTWOWY TEATR LUDOWY W KRAKOWIE

Dyrektor naczelny i artystyczny: HENRYK GIŻYCKI

Z-ca Dyrektora d/s administracyjno-technicznych: STEFAN BUŁKA

Z-ca Dyrektora d/s koordynacji artystycznej: ELŻBIETA MACH

Kierownik literacki: ANDRZEJ OCHALSKI

Kierownik muzyczny: JOLANTA SZCZERBA

ALAN AYCKBOURN urodził się w Londynie w 1939 r. Karierę teatralną rozpoczął w prowincjonalnych teatrach pracując jako inspicjent, aktor i reżyser (doświadczenia wyniesione z tamtych lat zawarł w najnowszej swojej sztuce „Chór dezaprobaty”, próbującej opisać życie kulturalne angielskiej prowincji). W latach 1965—70 był zatrudniony w dziale słuchowisk BBC. Pracował m. in. w teatrze w Stone-on-Trent, a od kilku lat kieruje teatrem w niewielkim mieście Scarborough, współpracując jednocześnie z londyńskim Teatrem Narodowym.

Alan Ayckbourn, nazywany „śmiejącym się chirurgiem” z racji niezwyklej wprost ostrości spojrzenia i wielkiego poczucia humoru, ma w swym dorobku 40 utworów dramatycznych tłumaczonych na dwadzieścia kilka języków i cieszących się olbrzymią i nieślabnącą popularnością na całym świecie. Jego sztuki trzykrotnie wyróżniono nagrodą angielskiego dziennika „Evening Standard” a dwukrotnie miesięcznika „Plays and Players” jako najlepsze utwory roku.

W Polsce Ayckbourn znany jest jako autor sztuki „Wesołych świąt”, wystawionej przez Teatr Dramatyczny w Warszawie w 1977 r. oraz najpopularniejszego chyba jego dzieła — farsy „Jak się kochają w niższych sferach”, której polska prapremiera odbyła się 26.XI. 1983 r. w warszawskim Teatrze Współczesnym.

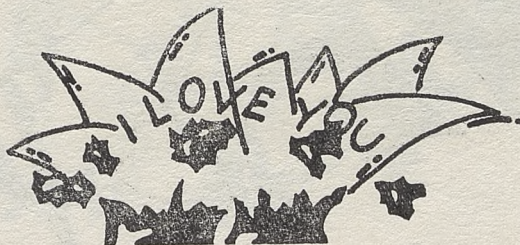

SMIECH w teatrze może być zdumiewającym pomostem, może przekonać ludzi, by zachowali otwartą głowę, mimo że wrodzone uprzedzenia dyktują im co innego. Wiele było fałszywych twierdzeń na temat tego, co teatr potrafi dokonać: doprowadzić do zakończenia wojny, zmienić czyjeś nawyki wyborcze. Oóż, moim zdaniem, teatr może najwyżej pretendować do łagodzenia — w nieskończenie małym zakresie — nietolerancji wobec wszystkich tych tępych, doprowadzających nas do szata indywidualistów, z którymi współżyjemy na tej ziemi.

SPOSÓB opowiedzenia historii jest dla mnie zawsze bardzo ważny. I zawsze szukam nowych metod. Scena przyciąga mnie szczególnie. W odróżnieniu chyba od większości pisarzy, uprawiam wyłącznie jeden gatunek. Uwielbiam w teatrze możliwości różnych rozwiązań i przepadam za poszukiwaniem i badaniem. Szczególnie fascynuje mnie sposób przedstawiania czasu przez teatr: jak można zmienić obszar czasu? I ta osobliwość teatru, że kiedy się nagina, fałszuje czas na scenie, odczuwają to zarówno widzowie, jak i aktorzy, dzieje się to bowiem „w sposób kategoriyczny”, na oczach wszystkich. Inaczej niż w telewizji, gdzie jesteśmy przyzwyczajeni do tego, że można przeskoczyć trzy lata; na scenie robi się to o wiele bardziej bezpośrednio. Wszystkie te elementy są bardzo ważne. Wydaje mi się, że w najlepszych sztukach nie ma rozdziału między pomysłem a techniką: autor chce coś napisać, pomysł błyska i od razu pojawia się jak — jak mam opowiedzieć tę historię?

Alan Ayckbourn

Wypowiedzi Ayckbourn'a pochodzą z książki Iana Watsona „Conversation with Ayckbourn”, Londyn 1981, przekład Piotr Szymanowski

Ambrose Bierce

SŁOWNIK DIABELSKI

- MAŁŻEŃSTWO — związek, na który składają się: mężczyzna, kobieta i para niewolników, razem dwie osoby.
- MIŁOŚĆ — chwilowy atak szału, może być uleczały przy pomocy małżeństwa albo oddalenia od pacjenta przyczyny, która chorobę wywołała.
- NIEZGODNOŚĆ — w małżeństwie zgodność upodobań obydwu małżonków do państwa i dominowania.
- PANTOFLARZ — mąż, którego wyrafinowane uczucie przeniosło się przez pomyłkę na żonę.
- SZCZĘŚCIE — przyjemne uczucie, którego doznajemy na widok cudzego nieszczęścia.
- WIERNOŚĆ — zaleta tych, którzy mają właśnie zostać zdradzeni.
- ŻONA — kobieta, która ma za sobą piękną, pełną szczęścia przyszłość.

H. L. MENCKEN

DEFINICJE

Miłość to triumf wyobraźni nad inteligencją.

Miłość to złudzenie, że jedna kobieta różni się od drugiej.

Miłość jest jak wojna: zacząć łatwo, ale skończyć trudniej.

Mężczyźni i kobiety zgadzają się w jednym — że nie mają zaufania do kobiet.

Matka poświęca dwadzieścia lat na to, żeby zrobić z syna człowieka, a pierwsza lepsza kobieta robi z niego idiotę w ciągu dwudziestu minut.

Robert Frost

Intuicja kobieca jest rezultatem milionów lat bezmyślności.

Rupert Hughes

ALAN AYCKBOURN

Jak się kochają w niższych sferach

(How the Other Half Loves)
przekład: Kazimierz Piotrowski

reżyseria: MATYLDA KRYGIER
scenografia: ANNA RACHEL
współpraca scenograficzna: MAŁGORZATA CZERWIŃSKA
asystent reżysera: ZBIGNIEW SAMOGRANICKI

OBSADA:

Frank Foster HENRYK GIŻYCKI
Fiona Foster BARBARA STESŁOWICZ
Bob Phillips JERZY HOJDA
Teresa Phillips JOLANTA BIELA
William Featherstone ZBIGNIEW SAMOGRANICKI
Mary Featherstone BARBARA SZALAŁAPAK

inspicjent: ANITA WILCZAK-LESZCZYŃSKA
sufler: LIDIA MAŁKIEWICZ

PREMIERA CZERWIEC 1986

Kierownik techniczny:
MAREK KLACZAK

Oświetlenie:
LUDWIK KOLANOWSKI

Akustyka:
JACEK SIEWIOR i TADEUSZ SKOP

Brygadier sceny:
EDWARD GÓRSKI

Rekwizytor:
ZDZISŁAW KOWZUŃ

Kierownik pracowni krawieckiej damskiej:
KRYSTYNA SZCZEPANIK

Kierownik pracowni krawieckiej męskiej:
ANTONI FOLFASIŃSKI

Pracownia perukarska:
ELWIRA i HENRYK JARGOSZOWIE

Prace modelatorskie i malarskie:
BRONISŁAWA i EDWARD SOLECCY

Prace stolarskie:
BOGDAN WALENTOWICZ

Prace ślusarskie:
ANTONI WTOREK

Prace tapicerskie:
STANISŁAW KASPRZYK

Organizacja widowni: kierownik WŁODZIMIERZ BRODECKI prowadzi sprzedaż biletów,
przyjmuje zamówienia indywidualne i zbiorowe codziennie w godz. 9.00—16.00 tel. 44-27-66
Kasa czynna na dwie godziny przed spektaklem.

Redakcja programu:
JOANNA WOŹNIAK

Opracowanie graficzne programu:
PIOTR PLESNER

W REPERTUARZE:

Lucjan Rydel
BETLEJEM POLSKIE
reżyseria: Henryk Giżycki
scenografia: Józef Napiórkowski

Aleksander Fredro
ZEMSTA
reżyseria: Stanisław Igar
scenografia: Józef Napiórkowski, Ryszard Stobnicki

Kornel Makuszyński
PRZYGODY KOZIÓŁKA MATOŁKA
reżyseria: Matylda Krygier
scenografia: Elżbieta Oyrzanowska-Zielonacka

Stawomir Mrożek
PIESZO
reżyseria: Mikołaj Grabowski
scenografia: Kazimierz Wiśniak

Homer
ODYSEJA
reżyseria: Vojo Stankovski
scenografia: Janusz Trzebiatowski

SCENA „NURT”

Julian Tuwim
BAL W OPERZE
opracowanie tekstu i wykonanie: Henryk Giżycki
scenografia: Janusz Trzebiatowski

Roman Brandstaetter
MILCZENIE
reżyseria: Wacław Jankowski
scenografia: Tadeusz Smolicki

Jan Potocki
PARADY
reżyseria: Tadeusz Malak
scenografia: Kazimierz Wiśniak

Józef Gruda
PORTRET MARII
reżyseria: Wacław Ulewicz
scenografia: Stanisław Walczak

cena 30 zł ~~bezpłatny~~

DN-8 993/86 3000 A-18/1498

